BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 14 d.*

„Žemės ūkis — Eksporto grąžinamosios išmokos — Paukštiena — Įgyvendinimo reglamentas, kuriuo nustatoma 0 eurų dydžio grąžinamoji išmoka — Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių — Tiesioginė sąsaja — Priimtinumas — Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalis — Pareiga motyvuoti — Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 164 straipsnio 3 dalis — Teisėti lūkesčiai“

Byloje T-397/13

Tilly-Sabco, įsteigta Guerlesquin (Prancūzija), atstovaujama advokatų R. Milchior, F. Le Roquais ir S. Charbonnel,

ieškovė,

palaikoma

Doux SA, įsteigtos Šatolene (Prancūzija), atstovaujamos advokato J. Vogel,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Bianchi ir K. Skelly,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2013 m. liepos 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 689/2013, kuriuo nustatomos paukštienos eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 196, p. 13),

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Dittrich (pranešėjas), teisėjai J. Schwarcz ir V. Tomljenović,

posėdžio sekretorė S. Bukšek Tomac, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 22 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą [1]

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Tilly-Sabco* yra bendrovė, kurios veikla, be kita ko, yra nekapotų šaldytų vištų eksportas į Artimųjų Rytų valstybes.

2 Šiuo ieškiniu ieškovė prašo panaikinti Europos Komisijos priimtą aktą, kuriuo ši nustatė nulinio dydžio paukštienos eksporto grąžinamąsias išmokas už trijų kategorijų nekapotas šaldytas vištas.

3 Grąžinamosioms išmokoms taikomus principus reglamentuoja 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) (OL L 299, p. 1), su pakeitimais.

4 Reglamento Nr. 1234/2007 III dalies „Prekyba su trečiosiomis šalimis“ III skyriaus „Eksportas“ II skirsnis „Eksporto grąžinamosios išmokos“ skirtas minėtų grąžinamųjų išmokų klausimui. Šio reglamento 162 straipsnyje nustatyta, kad tiek, kiek būtina siekiant sudaryti sąlygas eksportuoti pagal pasaulinės rinkos įkainius ar kainas ir laikantis pagal SESV 218 straipsnį sudarytais susitarimais nustatytų kiekių, tokių produktų pasaulinės rinkos įkainių ar kainų ir kainų Europos Sąjungoje skirtumas gali būti padengiamas eksporto grąžinamosiomis išmokomis už, be kita ko, eksportuotinus paukštienos produktus.

5 Pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 1 dalį eksporto grąžinamosios išmokos yra vienodos visoje Sąjungoje. Remiantis to paties straipsnio 2 dalimi reguliariai arba dėl kai kurių produktų skelbdama konkursą Komisija nustato grąžinamųjų išmokų dydį. Šioje straipsnio dalyje taip pat numatyta, kad produktų, už kuriuos skiriama grąžinamoji eksporto išmoka, sąrašas ir šios išmokos dydis nustatomi ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, išskyrus atvejus, kai tokia išmoka nustatoma konkurso tvarka.

(Praleista)

10 2013 m. liepos 18 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 689/2013, kuriuo nustatomos paukštienos eksporto grąžinamosios išmokos (OL L 196, p. 13, toliau – ginčijamas reglamentas), Komisija, be kita ko, nustatė nulinio dydžio eksporto grąžinamąsias išmokas už trijų kategorijų, atitinkančių kodus 0207 12 10 9900, 0207 12 90 9190 ir 0207 12 90 9990, nekapotas šaldytas vištas.

11 2011 m. spalio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1056/2011, kuriuo nustatomos paukštienos sektoriaus eksporto grąžinamosios išmokos (JO L 276, p. 31), nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos už kitus šešis produktus – daugiausia viščiukus – buvo įtrauktos į ginčijamo reglamento priedą nepakeistos.

12 Pagal ginčijamo reglamento priedą su eksporto grąžinamosiomis išmokomis susijusios atitinkamos paskirties vietos, be kita ko, yra Artimųjų Rytų valstybėse.

13 Be to, ginčijamu reglamentu panaikintas Reglamentas Nr. 360/2013, kuriuo iki tol buvo nustatomos minėto sektoriaus grąžinamosios išmokos.

(Praleista)

1 — Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Procesas ir šalių reikalavimai

17 2013 m. rugpjūčio 6 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės pareiškimą, kuriuo ji pareiškė šį ieškinį.

18 Atskiru dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo tą pačią dieną, ieškovė pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones: ji iš esmės prašė, kad Bendrojo Teismo pirmininkas sustabdytų ginčijamo reglamento vykdymą, kol bus priimtas galutinis sprendimas pagrindinėje byloje. 2013 m. rugpjūčio 29 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmininkas leido Prancūzijos Respublikai įstoti į bylą dėl laikinųjų apsaugos priemonių palaikyti ieškovės reikalavimų. 2013 m. rugsėjo 26 d. Nutartimi *Tilly-Sabco / Komisija* (T-397/13 R, EU:T:2013:502) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

19 2013 m. lapkričio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo bendrovės *Doux SA*, kurios veikla, be kita ko, yra ir nekapotų šaldytų vištų eksportas iš Sąjungos į Artimųjų Rytų valstybes, raštą; ji paprašė leisti įstoti į pagrindinę bylą palaikyti ieškovės reikalavimų. 2014 m. balandžio 7 d. nutartimi Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido jai įstoti į bylą.

20 Ieškovė paprašė, kad įstojusiai į bylą šaliai nebūtų perduota tam tikra dublike ir jo prieduose esanti konfidenciali informacija. Įstojusiai į bylą šaliai buvo perduotos tik nekonfidencialūs minėti rašytiniai dokumentai ir jų priedai, kuriuos pateikė ieškovė. Įstojusi į bylą šalis nepareiškė prieštaravimų dėl šio klausimo.

21 Įstojusi į bylą šalis per nustatytą terminą pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą, o Komisija – savo pastabas. Ieškovė per nustatytą terminą nepateikė savo pastabų dėl šio paaiškinimo.

22 Vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, imdamasis proceso organizavimo priemonių pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių atsakyti į klausimus raštu, o Komisijos – pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys į šias užklausas atsakė per nustatytą terminą.

23 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškovės pateiktą prašymą panaikinti ginčijamą reglamentą priimtinu,

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

25 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną ar nepagrįstą,

— atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Dėl teisės

26 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais, kurių pirmasis susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu ir procedūros nesilaikymu, antrasis – su procedūriniu pažeidimu ir kompetencijos neturėjimu, trečiasis – su motyvavimo nebuvimu, ketvirtasis – su įstatymo pažeidimu arba akivaizdžia vertinimo klaida ir penktasis – su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu.

27 Formaliai nepareikšdama nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo Komisija tvirtina, kad ieškinys yra nepriimtinas. Ji teigia, kad ieškovė neturi teisės pareikšti ieškinį, nes, jos manymu, netenkinamos SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytos sąlygos.

I – *Dėl priimtinumo*

28 Ieškovė, palaikoma įstojusios į bylą šalies, tvirtina, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą ginčijamą reglamentą reikia laikyti reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu, kuris yra tiesiogiai su ja susijęs ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių. Subsidiariai ji tvirtina, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą antrą prielaidą ji yra tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su ginčijamu reglamentu.

29 Visų pirma reikia išnagrinėti, ar ginčijamas reglamentas turi būti laikomas reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu, kuris yra tiesiogiai susijęs su ieškove ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

A – *Dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto egzistavimo*

30 Visų pirma dėl klausimo, ar ginčijamas reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kaip jis suprantamas pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą, primintina, kad „reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, reikia aiškinti taip, kad ji apima bet kurį visuotinio taikymo teisės aktą, jeigu tai nėra pagal teisėkūros procedūrą priimtas aktas (2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, Rink., EU:C:2013:625, 61 punktas, 2011 m. rugsėjo 6 d.Nutarties *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-18/10, Rink., EU:T:2011:419, 56 punktas ir 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Microban International ir Microban (Europe) / Komisija*, T-262/10, Rink., EU:T:2011:623, 21 punktas).

31 Be to, kaip teisingai pabrėžia ieškovė, visuotinio pobūdžio teisės aktu laikomas aktas, kuris taikomas objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir daro teisinį poveikį bendrai ir abstrakčiai apibrėžtų asmenų kategorijoms (2008 m. balandžio 8 d. Nutarties *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija*, C-503/07 P, Rink., EU:C:2008:207, 71 punktas ir šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Microban International ir Microban (Europe) / Komisija*, EU:T:2011:623, 23 punktas). Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ginčijamas reglamentas yra visuotinio pobūdžio teisės aktas, nes juo siekiama nustatyti grąžinamųjų eksporto išmokų dydį, taikomą bendrai ir abstrakčiai apibrėžtai veiklos vykdytojų kategorijai, t. y. visiems veiklos vykdytojams, kurie eksportuoja nagrinėjamus produktus į minėtame reglamente nurodytas valstybes.

32 Kadangi ginčijamas reglamentas nebuvo priimtas nei pagal įprastą, nei pagal specialią teisėkūros procedūrą, kaip tai suprantama pagal SESV 289 straipsnio 1–3 dalis (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 4 d. Nutarties *Eurofer / Komisija*, T-381/11, Rink., EU:T:2012:273, 44 punktą), jis laikomas reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu, kaip tai suprantama pagal 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą.

33 Beje, Komisija sutinka, kad ginčijamas reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas.

B – *Dėl tiesioginės sąsajos su ieškove*

34 Nėra jokios priežasties tiesioginės sąsajos, kuri pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą turi būti nustatyta dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, sąvoką aiškinti kitaip, nei ji aiškinama dėl aktų, kurie, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą antrą prielaidą, yra „tiesiogiai ir konkrečiai“ susiję su fiziniu ar juridiniu asmeniu (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Telefónica / Komisija*, C-274/12 P, Rink., EU:C:2013:204, 59 punktą).

35 Pagal tiesioginės sąsajos sąlygą reikalaujama, pirma, kad ginčijama priemonė darytų tiesioginį poveikį asmens teisinei padėčiai ir, antra, nepaliktų jokios diskrecijos šios priemonės adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, kuris vyksta savaime ir kyla tik iš ginčijamų teisės normų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (žr. šio sprendimo 30 punkte minėto Sprendimo *Microban International ir Microban (Europe) / Komisija*, EU:T:2011:623, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

36 Nagrinėjamoje byloje ginčijamas reglamentas tiesiogiai daro teisinį poveikį ieškovei, nes ji nebeturi teisės gauti teigiamo dydžio eksporto grąžinamųjų išmokų už vykdomą nekapotų šaldytų vištų eksportą į Artimųjų Rytų valstybes. Kadangi ginčijamu reglamentu nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos, juo nacionalinės valdžios institucijoms, atsakingoms už grąžinamųjų išmokų skyrimą, šiuo klausimu nepaliekama jokios diskrecijos. Net ir tuo atveju, jei nacionalinė valdžios institucija skirtų grąžinamąją eksporto išmoką, pastarosios dydis būtų automatiškai lygus nuliui, nes ginčijamu reglamentu nacionalinėms valdžios institucijoms nepaliekama jokios diskrecijos, kuri leistų nustatyti teigiamo dydžio grąžinamąją eksporto išmoką.

37 Vadinasi, ginčijamas reglamentas daro tiesioginį poveikį ieškovei.

38 Beje, atsakydama į jai pateiktą per teismo posėdį klausimą dėl šio aspekto Komisija patvirtino, kad ji neginčija tiesioginės sąsajos su ieškove; tai buvo įrašyta į teismo posėdžio protokolą.

C – *Dėl akto, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, egzistavimo*

39 Reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, sąvoką, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą, reikia aiškinti atsižvelgiant į šios nuostatos tikslą, t. y., kaip matyti iš jos priėmimo aplinkybių, išvengti situacijų, kai asmuo priverstas pažeisti teisės aktus, kad galėtų kreiptis į teismą. Tuo atveju, kai reglamentuojamojo pobūdžio aktas daro tiesioginį poveikį fizinio ar juridinio asmens teisinei padėčiai ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kyla rizika, kad toks asmuo neteks veiksmingos teisminės apsaugos, jei negalės tiesiogiai pareikšti ieškinio Sąjungos teisme siekdamas užginčyti tokio reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto teisėtumą. Nesant įgyvendinamųjų priemonių, fizinis ar juridinis asmuo, net jei atitinkamas aktas tiesiogiai su juo susijęs, galėtų kreiptis dėl šio akto teisminės kontrolės tik pažeisdamas šio akto nuostatas; tokiu atveju jis turėtų remtis jų neteisėtumu bylose, kurios jam buvo iškeltos nacionaliniuose teismuose (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Telefónica / Komisija*, C-274/12 P, Rink., EU:C:2013:852, 27 punktas).

40 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad jei dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, Sąjungos teisės sistemos paisymo teisminė kontrolė užtikrinama neatsižvelgiant į tai, ar šias priemones patvirtina Sąjunga, ar valstybės narės. Fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie dėl SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytų priimtinumo sąlygų negali tiesiogiai Sąjungos teisme ginčyti Sąjungos reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto, yra apsaugoti nuo tokio akto taikymo jiems, nes jiems suteikta galimybė ginčyti dėl šio akto patvirtintas įgyvendinamąsias priemones (šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Telefónica / Komisija*, EU:C:2013:852, 28 punktas).

41 Norint įvertinti, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, būtina remtis asmens, siekiančio pasinaudoti teise pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečią prielaidą, pozicija. Todėl nesvarbu, ar dėl nagrinėjamo akto reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones kitiems asmenims. Be to, reikia atsižvelgti tik į ieškinio dalyką (šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *Telefónica / Komisija*, EU:C:2013:852, 30 ir 31 punktai).

42 Iš šio sprendimo 39 punkte minėtos teismo praktikos matyti, kad reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į minėtos nuostatos tikslą, t. y. užtikrinti veiksmingą teisminę apsaugą, tačiau tai nereiškia, kad ši sąvoka turi būti nagrinėjama tik atsižvelgiant į šį tikslą. Iš tikrųjų, neįmanoma nuspręsti dėl objektyvaus priimtinumo kriterijaus, būtent, ar tenkinama sąlyga dėl akto, dėl kurio reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, vien tik atsakant į klausimą, ar ieškovui užtikrinama veiksminga teisminė gynyba.

43 Atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytos trečios prielaidos formuluotę taip pat reikia išnagrinėti, ar dėl nagrinėjamo reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto „reikia patvirtinti“ priemones, skirtas jam įgyvendinti. Vadinasi, iš šios nuostatos matyti, kad įgyvendinimo priemonės yra tik tokios priemonės, kurias, esant įprastoms sąlygoms, patvirtino Sąjungos įstaigos ar agentūros arba nacionalinės valdžios institucijos. Jei esant įprastoms sąlygoms Sąjungos įstaigos ar agentūros arba nacionalinės valdžios institucijos nepatvirtina priemonės, skirtos reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktui įgyvendinti ir pastarojo poveikiui, kuris daromas kiekvienam susijusiam veiklos vykdytojui, išryškinti, dėl tokio akto „nereikia patvirtinti“ įgyvendinamųjų priemonių.

44 Reikia pabrėžti, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytos trečios prielaidos formuluotę nepakanka, kad dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto „gali būti patvirtintos“ įgyvendinamosios priemones, bet reikia, kad tokios priemonės būtų „patvirtintos“.

45 SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytos trečios prielaidos formuluotė, pateikiama SESV redakcijose kitomis kalbomis nei prancūzų kalba (pvz., anglų k. *does not entail implementing measures* arba vokiečių k. *keine Durchführungsmaßnahmen nach sich ziehen*), patvirtina tai, kad tokios priemonės savaime siejamos su reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktu. Nepakanka, kad veiklos vykdytojas turėtų galimybę dirbtinai įpareigoti administraciją imtis priemonės, kuri gali būti skundžiama, nes tokia priemonė nelaikoma priemone, „patvirtinta“ dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto.

46 Taigi reikia išnagrinėti, ar esant įprastoms sąlygoms valdžios institucijos patvirtins priemones, skirtas ginčijamam reglamentui įgyvendinti.

47 Pagal Reglamento Nr. 1234/2007 167 straipsnio 1 dalį grąžinamosios eksporto išmokos suteikiamos tik pateikus paraišką ir eksporto licenciją. 2009 m. liepos 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 612/2009, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles (OL L 186, p. 1), 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, išskyrus tuos atvejus, kai eksportuojamos prekės, teisė gauti grąžinamąją išmoką priklauso nuo to, ar pateikiama eksporto licencija su iš anksto nustatyta grąžinamąja išmoka. Be to, kaip pabrėžia Komisija, paraiška turi būti pateikta nacionalinės valdžios institucijoms, kurios taip pat išduoda eksporto licenciją, iš anksto nurodančią grąžinamosios išmokos dydį.

48 Be to, pagal Reglamento Nr. 612/2009 46 straipsnio 1 dalį tik gavusi specialią eksportuotojo paraišką grąžinamąsias išmokas moka valstybė narė, kurios teritorijoje buvo priimta eksporto deklaracija.

49 Pažymėtina, kad pagal 2008 m. balandžio 23 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 376/2008, nustatančio bendrąsias išsamias taisykles dėl importo ir eksporto licencijų bei išankstinio nustatymo sertifikatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams (OL L 114, p. 3), 1 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktį

licencija pateikiama eksportuojant produktus, nurodytus „Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 162 straipsnio 1 dalyje, [už kuriuos nustatyta] eksporto išmoka, įskaitant nulinę išmoką, arba nustatytas eksporto mokestis“.

50 Be to, pagal Reglamento Nr. 376/2008 1 straipsnio 4 dalį „[e]ksporto licencijų sistemos ir išankstinio nustatymo sertifikatų tikslais, kaip nurodyta 1 dalyje, kai grąžinamoji išmoka nustatyta už produktus, kurie nėra išvardinti II priedo II dalyje, o operatorius nesikreipia [dėl] grąžinamosios išmokos, tam operatoriui nebūtina pateikti atitinkamų produktų eksporto licenciją arba sertifikatą“.

51 Šiuo atveju bylos šalys neginčija, kad nebuvo nustatyta jokio reikalavimo įsigyti nagrinėjamų produktų eksporto licenciją tam, kad būtų galima juos eksportuoti negaunant grąžinamųjų eksporto išmokų.

52 Komisija tvirtina, kad net ir tuo atveju, kai reglamentu nustatomos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos, niekas nekliudo veiklos vykdytojui pateikti paraiškos išduoti eksporto licenciją, nes pagal Reglamento Nr. 376/2008 7 straipsnio 1 dalį gavęs teisę eksportuoti veiklos vykdytojas išvengia bet kokio pavojaus, kad Sąjunga nuspręs nustatyti papildomą muitą, draudimą eksportuoti ar kitą panašią priemonę.

53 Taigi siekiant išsiaiškinti, ar dėl ginčijamo reglamento „reikia patvirtinti“ įgyvendinamąsias priemones, svarbus klausimas yra ne tai, ar atitinkamiems veiklos vykdytojams niekas netrukdo pateikti paraiškos gauti eksporto licenciją su iš anksto nustatyta grąžinamąja eksporto išmoka, bet tai, ar, esant įprastoms sąlygoms, veiklos vykdytojai pateiks tokias paraiškas.

54 Šiuo klausimu primintina, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra privaloma gauti eksporto licenciją, o bet kuriuo atveju grąžinamųjų eksporto išmokų, kurias galima nustatyti, dydis bus lygus nuliui, esant įprastoms sąlygoms veiklos vykdytojai nepateiks paraiškų nacionalinės valdžios institucijoms, kad šios jiems išduotų eksporto licencijas, kuriose nurodyta iš anksto nustatyta grąžinamoji eksporto išmoka.

55 Kaip dublike pagrįstai pažymi ieškovė, pavojus, kad laikotarpiu nuo eksporto licencijos paraiškos pateikimo iki paties eksporto pradžios bus nustatytas eksporto mokestis, o gal net draudimas eksportuoti, 2013 m. nagrinėjamame sektoriuje buvo teorinis. Atsižvelgiant į tai, kad, prieš priimant ginčijamą reglamentą, už nagrinėjamus produktus buvo gautos teigiamo dydžio grąžinamosios eksporto išmokos, nebuvo galima numatyti, kad artimiausiu metu Komisija įves eksporto mokestį ar netgi uždraus eksportuoti. Komisija, beje, neteigia, kad toks pavojus egzistavo.

56 Be to, Komisija sutinka, kad paukštienos sektoriuje nebuvo pateikta eksporto licencijų paraiškų po to, kai ginčijamu reglamentu nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos.

57 Kadangi Komisija pabrėžia, jog cukraus ir grūdų sektoriuose buvo pateikta eksporto licencijų paraiškų, nepaisant nustatytų nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų, pažymėtina, kad Komisija nesuteikia jokios informacijos, kuri leistų nustatyti priežastis, kodėl kitų sektorių veiklos vykdytojai pateikė tokias paraiškas, ir įvertinti, ar paukštienos sektoriuje buvo susidariusi panaši padėtis. Beje, per teismo posėdį Komisija sutiko, kad nėra naujausių tokios praktikos pavyzdžių.

58 Kadangi ginčijamu reglamentu nustatytos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos ir nereikalaujama pateikti eksporto licencijos siekiant eksportuoti nagrinėjamus produktus, esant įprastoms aplinkybėms nacionalinės valdžios institucijoms nebus pateikta jokia eksporto licencijos paraiška. Negavusios eksporto licencijos su iš anksto nustatyta grąžinamąja eksporto išmoka paraiškų nacionalinės valdžios institucijos nepatvirtins jokios priemonės, skirtos ginčijamam reglamentui įgyvendinti. Taigi, esant įprastoms aplinkybėms, šios institucijos nepatvirtins minėtų priemonių. Vadinasi, nebus jokios priemonės, kuri įgyvendintų ginčijamą reglamentą, svarbų įvairiems atitinkamiems veiklos vykdytojams.

59 Būtų nenatūralu teigti, jog dėl ginčijamo reglamento reikia priimti įgyvendinamąsias priemones vien todėl, kad veiklos vykdytojai galėtų pateikti eksporto licencijos paraiškas su iš anksto nustatyta grąžinamąja eksporto išmoka, o nacionalinės valdžios institucijos būtų įpareigotos imtis priemonių dėl ginčijamo reglamento įgyvendinimo, t. y. skirti nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas. Iš tikrųjų, veiklos vykdytojai neturi jokios priežasties tai daryti, todėl to nedarys esant įprastoms aplinkybėms.

60 Komisija sutinka, kad gali atrodyti nepagrįsta reikalauti iš veiklos vykdytojo pateikti eksporto licencijos paraišką vien siekiant įgyti teisę kreiptis į teismą. Atsakydama į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą ji taip pat sutinka, kad „tam tikru aspektu“ nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos reglamente nustatymas yra laikomas aktu, vien dėl kurio, esant įprastoms aplinkybėms, valdžios institucija nepatvirtins jokios jo įgyvendinimo priemonės, nes veiklos vykdytojui *a priori* nereikalingas joks aktas, kad jis galėtų eksportuoti negaudamas grąžinamųjų išmokų.

61 Vis dėlto Komisija mano, kad nagrinėjamu atveju įgyvendinimo akto, kurio paprastai nereikalaujama, tikriausiai galėjo būti pareikalauta tik siekiant įgyti teisę kreiptis į teismą. Ji mano, kad ieškovė turėjo paprašyti išduoti jai eksporto licenciją, suteikiančią teisę į 0 eurų dydžio grąžinamąją eksporto išmoką, nes pateikusi įrodymus, kad licencijoje minimi produktai buvo eksportuoti, ji būtų galėjusi nacionaliniame teisme ginčyti nulinio dydžio grąžinamosios išmokos skyrimą remdamasi tariamu ginčijamo reglamento neteisėtumu.

62 Vis dėlto būtent tai, jog paraiška gali būti pateikta nacionalinės valdžios institucijoms vien tam, kad būtų įgyta teisė kreiptis į teismą, reiškia, jog ši paraiška nepateikiama esant įprastoms aplinkybėms. Kadangi nacionalinė valdžios institucija neturi kito pasirinkimo, kaip tik nustatyti nulinio dydžio grąžinamąsias išmokas, eksportuotojas yra visiškai nesuinteresuotas, kad esant tokioms sąlygoms nacionalinė valdžios institucija nustatytų grąžinamąsias išmokas; jį gali dominti nebent tai, kad ji būtų „dirbtinai“ įpareigota priimti aktą, dėl kurio galima pareikšti ieškinį.

63 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad dėl ginčijamo reglamento „nereikia patvirtinti“ įgyvendinamųjų priemonių.

64 Šios išvados nepaneigia Komisijos argumentas, kad būtų paradoksalu susieti ieškinio priimtinumą su grąžinamųjų išmokų dydžiu ir laikyti, kad dėl to, jog reglamentu nustatomos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos, dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, nors, nustatant didesnio dydžio grąžinamąsias išmokas, ginčytinas aktas – tai įgyvendinimo nacionaliniu lygmeniu aktas.

65 Iš tikrųjų, tai, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į visas šios bylos aplinkybes. Primintina, kad siekiant įvertinti, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio akto reikia patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, būtina remtis asmens, siekiančio pasinaudoti teise pareikšti ieškinį, pozicija (žr. šio sprendimo 41 punktą). Todėl gali atsitikti taip, kad kai kurie veiklos vykdytojai Bendrajame Teisme galės ginčyti tą patį reglamentą, kuris yra tiesiogiai su jais susijęs ir dėl kurio jiems nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, nors jas reikia patvirtinti kitiems veiklos vykdytojams. Ypač negalima atmesti galimybės, kad, nors dėl reglamento, kuriuo nustatomos nulinio dydžio grąžinamosios išmokos, nereikia priimti įgyvendinamųjų priemonių, jas gali tekti priimti dėl „panašaus“ reglamento, kuriuo nustatomos teigiamo dydžio grąžinamosios išmokos.

66 Todėl nebūtina nagrinėti ieškovės argumentų, kuriais remiantis, net jei ji būtų paprašiusi išduoti eksporto licenciją su iš anksto nustatyta grąžinamąja eksporto išmoka, bet kuriuo atveju ji nebūtų galėjusi nacionaliniame teisme ginčyti nacionaliniu lygiu priimto akto, kuriuo skiriamos nulinio dydžio grąžinamosios eksporto išmokos.

67 Taip pat nebūtina nagrinėti ieškovės argumentų, kuriais remiantis ginčijamas reglamentas yra konkrečiai su ja susijęs.

68 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys yra priimtinas, nes ginčijamas reglamentas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kuris yra tiesiogiai susijęs su ieškove ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

II – *Dėl esmės*

A – *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu ir procedūros nesilaikymu*

69 Pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoji dalis susijusi su procedūros, numatytos 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, p. 13), nesilaikymu, o antroji – su prieštaravimu tarp pritaikytos procedūros ir įrašų nagrinėjamame tekste.

1. Dėl pirmos dalies, susijusios su Reglamente Nr. 182/2011 numatytos procedūros nesilaikymu

70 Ieškovė, palaikoma įstojusios į bylą šalies, yra tos nuomonės, kad tik per valdymo komiteto posėdį pateikusi ginčijamo reglamento projektą Komisija nesilaikė Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalyje nustatytų taisyklių. Komisija valdymo komiteto nariams nesuteikė visos informacijos, kuri jiems būtų sudariusi „[realias] galimybes <...> išnagrinėti įgyvendinimo akto projektą bei pareikšti savo nuomonę“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalį.

71 Komisija ginčija ieškovės ir įstojusios į bylą šalies argumentus.

72 Pirmiausia pažymėtina, jog ieškovė iš pradžių nurodė, kad visas pirmasis ieškinio pagrindas yra susijęs su procedūros nesilaikymu.

73 Ieškinio pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės nurodė esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą, nes, konsultuodamasi su valdymo komitetu, Komisija nesilaikė Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros. Per teismo posėdį ieškovė patvirtino, kad ieškinio pirmojo pagrindo pirma dalis iš esmės yra susijusi su procedūrinių reikalavimų pažeidimu; tai buvo įrašyta į teismo posėdžio protokolą.

a) Dėl tariamo procedūrinių nuostatų pažeidimo

74 Pagal Reglamento Nr. 1234/2007 195 straipsnį Komisijai padeda valdymo komitetas. Pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 2 dalį komitetas yra sudarytas iš valstybių narių atstovų, o jam pirmininkauja Komisijos atstovas.

75 Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„Pirmininkas pateikia komitetui įgyvendinimo akto, kurį turi priimti Komisija, projektą.

Išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, pirmininkas surengia posėdį ne vėliau kaip per 14 dienų nuo įgyvendinimo akto projekto ir darbotvarkės projekto pateikimo komitetui. Komitetas nuomonę dėl įgyvendinimo akto projekto pateikia per terminą, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Terminai turi būti proporcingi ir jie turi iš anksto sudaryti [realias] galimybes komiteto nariams išnagrinėti įgyvendinimo akto projektą bei pareikšti savo nuomonę.“

76 Kaip paaiškino Komisija, konsultavimosi su valdymo komitetu procedūra vyko, kaip nurodyta toliau. Liepos 16 d., t. y. likus dviem dienoms iki valdymo komiteto posėdžio, Komisija elektroniniu paštu valdymo komiteto nariams išsiuntė dokumentą „EU Market situation for poultry“ („Paukštienos sektoriaus rinkos padėtis Europos Sąjungoje“; toliau – valdymo komitetui skirtas dokumentas).

77 2013 m. liepos 18 d. valdymo komiteto posėdžio rytinėje dalyje Komisija pristatė paukštienos sektoriaus rinkos padėtį. Popietinėje šio posėdžio dalyje, t. y. po 13 valandos, Komisija valdymo komitetui pateikė ginčijamo reglamento projektą. Tai buvo standartinės formos reglamentas, kuriame atnaujinti tik skaičiai. Konkrečiau kalbant, tai buvo ankstesnio reglamento, kuriuo nustatomos grąžinamosios eksporto išmokos, fotokopija, kurioje pieštuku išbraukti įrašai, susiję su grąžinamųjų išmokų dydžiu.

78 Vėliau ginčijamo reglamento projektas buvo pateiktas balsuoti. Tą pačią dieną 15. 46 val. Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generalinis direktorius atliko formalumus dėl savarankiško sertifikavimo tam, kad ginčijamas reglamentas būtų paskelbtas Oficialiajame leidinyje kitą dieną, įsigaliotų ir būtų taikomas nedelsiant.

79 Komisija taip pat paaiškino, kad šios grąžinamųjų eksporto išmokų nustatymo praktikos ji laikosi nuo 1962 m.

80 Be to, ji pažymėjo, kad nagrinėjamu atveju valstybės narės neginčijo procedūros ir terminų.

81 Komisija tvirtina, kad pagrindiniai šios praktikos tikslai – užkirsti kelią informacijos nutekėjimui, rinkos sutrikdymams ir spekuliacijai, nes tai gali pakenkti finansiniams Sąjungos interesams. Ji pažymi, kad priemonių projekto išplatinimą po 13 valandos pateisina tai, jog, remiantis Reglamento Nr. 376/2008 16 straipsniu, jokia paraiška tą pačią dieną gauti galiojančią licenciją negali būti pateikiama po 13 valandos. Komisijos nuomone, šios sąlygos yra labai svarbios, o galimybė iš anksto sužinoti apie galimą grąžinamųjų išmokų dydžio sumažinimą leistų veiklos vykdytojams gauti didžiules pinigų sumas iš Sąjungos biudžeto sąskaitos, pasinaudojant išankstiniu grąžinamosios išmokos nustatymu, t. y. spekuliuojant, o tai lemtų didžiulius rinkų sutrikdymus. Komisija taip pat tvirtina, kad, prieš paskelbiant priemones, apie jas veiklos vykdytojus informuoja įvairios profesinės organizacijos, susisiekiančios su jų nacionalinėmis institucijomis.

82 Ieškovės nuomone, Komisijos pateikti argumentai nepateisina to, kad ginčijamo reglamento projektas buvo pristatytas tik per posėdį ir kad negalima daryti prielaidos dėl buvusio informacijos nutekėjimo pavojaus.

83 Todėl reikia išnagrinėti, ar priimdama ginčijamą reglamentą Komisija laikėsi Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalyje nustatytų taisyklių.

84 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Reglamente Nr. 182/2011 iš principo leidžiama pristatyti reglamento projektą valdymo komitetui per posėdį.

85 Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje numatyta, kad, „išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus“, reikia laikytis ne trumpesnio nei keturiolikos dienų termino nuo įgyvendinimo akto projekto pateikimo iki valdymo komiteto pasėdžio dienos.

86 Vadinasi, galima nukrypti nuo taisyklės, pagal kurią reglamento projektas turi būti pristatytas likus keturiolikai dienų iki valdymo komiteto posėdžio dienos, jeigu Reglamente Nr. 182/2011 nenumatomas minimalus terminas, kurio reikia laikytis. Dėl Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmo sakinio pradžioje pateikiamo termino, „išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus“, neabejotina, kad šiuo sakiniu nedraudžiama per posėdį pateikti reglamento projekto.

87 Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrame sakinyje numatyta, kad valdymo komitetas nuomonę dėl įgyvendinimo akto projekto pateikia „per terminą, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą“. Per teismo posėdį ieškovė iš esmės tvirtino, jog iš šios formuluotės matyti, kad bet kuriuo atveju terminas turi egzistuoti ir būti taikomas, todėl per posėdį nėra galimybės pristatyti reglamentą, kuris turi būti priimtas, projektą.

88 Šiuo klausimu per teismo posėdį Komisija pagrįstai pažymėjo, kad net jei projektas, kurį reikia priimti, pristatomas per posėdį, valdymo komiteto nariai visuomet turi „laiko“ išnagrinėti dokumentą. Iš tikrųjų, net jei reglamento projektas pristatomas per posėdį, balsavimas vyksta ne tuo pat metu, kada jis pristatomas, o tik praėjus tam tikram laikotarpiui, t. y. mažiausiai kelioms minutėms ar keliems ketvirčiams valandos. Tai, jog pristatymas vyksta per posėdį, nereiškia, kad netaikomas terminas pateikti valdymo komiteto nuomonę.

89 Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečiu sakiniu, pagal kurį „terminai turi būti proporcingi ir jie turi iš anksto sudaryti [realias] galimybes komiteto nariams išnagrinėti įgyvendinimo akto projektą bei pareikšti savo nuomonę“, taip pat nedraudžiama reglamento projektą pristatyti per posėdį. Iš tikrųjų, kai kelių minučių arba tam tikrais atvejais kelių ketvirčių valandos nuo reglamento projekto pateikimo valdymo komitetui iki balsavimo pradžios pakanka siekiant suteikti komiteto nariams realias galimybes išnagrinėti įgyvendinimo akto projektą ir pareikšti nuomonę, toks terminas gali būti laikomas „proporcingu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečią sakinį.

90 Šią formuluotę, pagal kurią valdymo komiteto nariai privalo „iš anksto“ turėti galimybę išnagrinėti projektą, reikia aiškinti atsižvelgiant į tai, kad terminas turi būti „proporcingas“, kaip nurodyta pačioje nuostatoje. Formuluotė „iš anksto“ nebūtinai reiškia, kad reglamento projektą reikia pateikti valdymo komitetui iki posėdžio dienos. Jei atsižvelgiant į aplinkybes kelių minučių arba tam tikrais atvejais kelių ketvirčių valandos terminas yra „proporcingas“, reikia laikyti, kad šis pristatymas buvo atliktas „iš anksto“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos trečią sakinį.

91 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalyje iš esmės nedraudžiama reglamento projektą pristatyti per posėdį.

92 Todėl reikia išnagrinėti, ar, priimant ginčijamą reglamentą, buvo pakankamai pagrindo, leidžiančio nepaisyti keturiolikos dienų termino, kurio reikia laikytis, „išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus“, ir ar nagrinėjamoje byloje pristačius projektą per posėdį, valdymo komiteto nariams buvo sudarytos realios galimybės išnagrinėti įgyvendinimo akto projektą ir pareikšti nuomonę.

93 Pirmiausia šiuo klausimu reikia priminti, kad, likus dviem dienoms iki posėdžio, Komisija elektroniniu paštu valdymo komiteto nariams išsiuntė valdymo komitetui skirtą dokumentą, t. y. pristatymą, susijusį su paukštienos sektoriaus rinkos padėtimi. Šis dokumentas, kurį ieškovė pateikė ieškinio priede, sudarė sąlygas valstybėms narėms gauti informacijos apie padėtį rinkoje ir susidaryti savo atskirą nuomonę. Iš šio dokumento turinio matyti, kad nuo jo išsiuntimo iki pasėdžio dienos buvo pakankamai laiko, kad valdymo komiteto nariai galėtų iš tikrųjų susipažinti su jame esančia informacija, susidaryti nuomonę apie padėtį rinkoje ir parengti klausimus, kuriuos jie ketino iškelti Komisijai per valdymo komiteto posėdį. Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalyje nėra nustatyta konkretaus tokių dokumentų išsiuntimo termino. Iš tikrųjų, Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje numatytas keturiolikos dienų terminas yra taikomas tik pateikiant įgyvendinimo akto projektą ir darbotvarkės projektą.

94 Be to, reikia pažymėti, kad iš ieškinio 9 priedo matyti, jog kvietimas į 2013 m. liepos 18 d. valdymo komiteto susirinkimą ir šio susirinkimo darbotvarkė buvo parengti 2013 m. liepos 3 d. Ieškovė neteigia, kad nagrinėjamu atveju nebuvo laikytasi Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje numatyto keturiolikos dienų termino, skaičiuojamo nuo darbotvarkės projekto pateikimo iki valdymo komiteto pasėdžio dienos.

95 Gavę posėdžio darbotvarkę valdymo komiteto nariai žinojo, kad rytinėje posėdžio dalyje bus pristatoma paukštienos ir kiaušinių rinkos padėtis ir kad po 13 valandos valdymo komiteto bus paprašyta pateikti nuomonę dėl reglamento, kuriuo nustatomos grąžinamosios eksporto išmokos paukštienos sektoriuje, projekto. Jei valdymo komiteto nariai būtų to panorėję, jiems buvo palikta pakankamai laiko susisiekti su atitinkamais veiklos vykdytojais arba profesinėmis organizacijomis ir sužinoti jų nuomonę dėl situacijos rinkoje ir dėl tinkamu laikytino grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio arba iš viešųjų šaltinių duomenų susidaryti vaizdą apie padėtį rinkoje.

96 Antra, per rytinę 2013 m. liepos 18 d. valdymo komiteto posėdžio dalį įvykus Komisijos padėties rinkoje pristatymui valstybės narės turėjo galimybę pasikeisti nuomonėmis ir paprašyti Komisijos pateikti pageidaujamus patikslinimus apie padėtį rinkoje.

97 Galiausiai, po pietų Komisija pateikė ginčijamo reglamento projektą. Dėl šio projekto reikia priminti, kad tai buvo standartinės formos reglamentas, kuriame atnaujinti tik skaičiai (žr. šio sprendimo 77 punktą). Iš ieškinio 10 priedo matyti, kad valdymo komitetui pateiktą ginčijamo reglamento projektą sudarė ankstesnio reglamento fotokopija, kurioje buvo ranka įrašyti nauji grąžinamųjų išmokų dydžiai. Be to, iš šio dokumento matyti, kad, be grąžinamųjų išmokų dydžių atnaujinimo, buvo atlikti vien tik formalūs pakeitimai, t. y. atnaujinta reglamento data ir numeris.

98 Taigi, vieninteliai duomenys, įtraukti į popietinę 2013 m. liepos 18 d. posėdžio dalį, neskaitant tų, apie kuriuos valdymo komiteto nariai jau žinojo, buvo susiję su Komisijos siūlomu tiksliu grąžinamųjų išmokų dydžiu. Todėl buvo būtina, kad valdymo komiteto pirmininko nustatyto termino pakaktų ne tam, kad būtų išnagrinėtas reglamento tekstas, bet tik siekiant sužinoti apie Komisijos siūlomą nulinio dydžio sumą ir apie tai susidaryti nuomonę.

99 Atsižvelgiant į tai, kad iki posėdžio dienos valdymo komiteto nariai turėjo pakankamai laiko, jog galėtų susidaryti nuomonę dėl padėties rinkoje, ir kad padėtis rinkoje taip pat buvo pristatyta rytinėje posėdžio dalyje, jie turėjo galimybę iš karto pareikšti nuomonę dėl Komisijos pasiūlymo nustatyti nulinio dydžio grąžinamąsias išmokas.

100 Be to, niekas nekliudė valstybėms narėms paprašyti Komisijos pateikti papildomų paaiškinimų ir reikalauti detaliau nurodyti pasiūlymo nustatyti nulinio dydžio grąžinamąsias eksporto išmokas priežastis. Valstybės narės taip pat turėjo teisę pareikšti nuomonę siekdamos kitiems valdymo komiteto nariams paaiškinti, kodėl, anot jų, atsižvelgiant į padėtį rinkoje toks nulinio dydžio nustatymas nėra pagrįstas. Ieškovė netvirtina, kad kuris nors valdymo komiteto narys pageidavo prisidėti prie diskusijų ir kad jam buvo sukliudyta, nes nepakako laiko. Komisija teigia neribojusi valstybių narių kalbėjimo laiko ir, kaip įprasta, atsakiusi į visus jai iškeltus klausimus.

101 Taip pat pažymėtina, kad, kaip paaiškino Komisija, kuriai šiuo klausimu neprieštarauja ieškovė, nė vienas valdymo komiteto narys nepareiškė prieštaravimų nei dėl ginčijamo reglamento projekto pristatymo tik per posėdį, nei dėl laiko, praėjusio nuo ginčijamo reglamento projekto pristatymo iki jo pateikimo balsuoti.

102 Per teismo posėdį ieškovė teigė, kad kai likus dviem dienoms iki valdymo komiteto posėdžio pradžios valstybės narės gavo duomenis apie padėtį rinkoje, jos galėjo manyti, kad, atsižvelgdama į pokyčius rinkoje, Komisija pasiūlys išlaikyti ankstesniame reglamente nustatytą grąžinamųjų eksporto išmokų dydį. Anot ieškovės, viską pakeitė skaitmens 0 įtraukimas per valdymo komiteto posėdį.

103 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad jei, remdamasis padėties rinkoje pristatymu likus dviem dienoms iki posėdžio pradžios, valdymo komiteto narys mano, jog padėties rinkoje pokyčiai nepagrindžia grąžinamųjų eksporto išmokų pakeitimo, ir jei popietinėje valdymo komiteto posėdžio dalyje jis sužino apie Komisijos pasiūlymą nustatyti nulinio dydžio grąžinamąsias išmokas, pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 4 dalį jis gali pasiūlyti daryti pakeitimus ir, be kita ko, palikti nepakeistą ankstesniame reglamente nustatytą grąžinamųjų išmokų dydį.

104 Nors ieškovė tvirtina, kad valstybės narės neturėjo laiko suderinti savo pozicijų, ji neteigia, kad kuri nors valstybė narė nesutiko su ginčijamo reglamento projekto pateikimu balsuoti. Verta pažymėti, kad valstybės narės, o ne ieškovė turi nuspręsti, ar joms reikia daugiau laiko susiderinti. Be to, kiekviena valstybė narė turėjo galimybę pareikšti nuomonę ir kitoms valstybėms narėms nurodyti priežastis, dėl kurių, anot šios valstybės, nulinio dydžio grąžinamųjų eksporto išmokų nustatymą reikia laikyti nepagrįstu, ir pasiūlyti kitoms valstybėms narėms balsuoti prieš ginčijamo reglamento projektą.

105 Ieškovės manymu, tai, kad tą pačią dieną 15.46 val. Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generalinis direktorius galėjo atlikti savarankišką sertifikavimą, įrodo, jog nebuvo išsamiai diskutuojama dėl grąžinamųjų eksporto išmokų.

106 Šiuo klausimu reikia pripažinti, jog ieškovė negali reikalauti, kad valdymo komiteto nariai diskusijoms skirtų tam tikrą nustatytą laiką.

107 Komisija turi apibūdinti padėtį rinkoje ir valdymo komiteto nariams suteikti galimybę pateikti klausimus bei pareikšti nuomonę dėl įgyvendinimo reglamento pasiūlymo. Jei tik kelios valstybės narės pageidauja iškelti klausimą ar pareikšti nuomonę ir savo pastabas, diskusijos gali pasibaigti labai greitai. Tai nereiškia, kad valdymo komiteto nariai neturėjo realių galimybių pareikšti nuomonę, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalį. Be to, reikia priminti, kad padėtis rinkoje buvo pristatyta ir apsvarstyta rytinėje posėdžio dalyje ir kad po pietų buvo aptartas tik tikslus Komisijos siūlomas grąžinamųjų išmokų dydis.

108 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog nagrinėjamoje byloje nuo ginčijamo reglamento projekto pristatymo iki jo pateikimo balsuoti komiteto nariai turėjo pakankamai laiko, kad galėtų iš tikrųjų išnagrinėti minėtą projektą ir pareikšti nuomonę.

109 Toliau primintina, kad pagal Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antrą sakinį valdymo komitetas nuomonę dėl įgyvendinimo akto projekto pateikia per terminą, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą.

110 Per teismo posėdį ieškovė iš esmės tvirtino, kad, skirtingai nuo situacijos byloje, kurioje buvo priimtas 1987 m. sausio 14 d. Sprendimas *Vokietija / Komisija* (278/84, Rink., EU:C:1987:2), kuriuo rėmėsi Komisija, šiuo atveju nebuvo susidurta su dideliu rinkos sutrikdymu, galėjusiu pateisinti tai, kad ginčijamo reglamento projektas buvo pristatytas tik per posėdį.

111 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad iš tiesų Komisija neįrodė egzistavusios skubos, t. y. kad dėl padėties rinkoje buvo būtina skubiai pakeisti grąžinamųjų išmokų dydį. Beje, pagal Reglamento Nr. 1234/2007 164 straipsnio 2 dalį tokia padėtis būtų leidusi Komisijai, nepadedamai valdymo komiteto, pakeisti grąžinamųjų išmokų dydį intervenciniu laikotarpiu tarp dviejų reguliarių nustatymų.

112 Priimdama ginčijamą reglamentą Komisija įvykdė reguliarų grąžinamųjų eksporto išmokų dydžio nustatymą; tai, kad 2013 m. liepos 3 d. ji įrašė šį punktą į 2013 m. liepos 18 d. susirinkimo darbotvarkę, patvirtina, jog ji nemanė, kad grąžinamųjų išmokų dydžio pritaikymo klausimas buvo ypatingai skubus.

113 Vis dėlto, kaip pažymi Komisija, nėra jokio prieštaravimo tarp grąžinamųjų eksporto išmokų reguliaraus nustatymo ir to, kad, suėjus minėto nustatymo terminui, dėl ypatingos skubos būtina veikti ypač greitai.

114 Iš Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antro sakinio formuluotės matyti, kad valdymo komiteto pirmininkas, kuriuo paskiriamas Komisijos atstovas, privalo priimti sprendimą dėl skubos egzistavimo. Bendrasis Teismas gali patikrinti tik tai, ar buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir ar piktnaudžiauta įgaliojimais (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 110 punkte minėto Sprendimo *Vokietija / Komisija*, EU:C:1987:2, 13 punktą).

115 Reikia konstatuoti, kad Komisijos vykdoma procedūra siekiama išvengti rizikos, susijusios su galimu informacijos nutekėjimu. Iš tikrųjų, valdymo komiteto balsavimo ir ginčijamo reglamento priėmimo dieną po 13 valandos išplatintas pranešimas apie reglamento, kuriame pateikiami kiekybiniai duomenys, projektą leido išvengti pavojaus, kad, sužinojęs apie Komisijos pasiūlymą sumažinti grąžinamųjų išmokų dydį, veiklos vykdytojas pateiks paraišką gauti eksporto licenciją su iš anksto nustatyta grąžinamąja eksporto išmoka, apskaičiuojama pagal anksčiau taikytą grąžinamųjų išmokų dydį. Kaip paaiškino Komisija, ji turi teisėtą interesą užkirsti kelią tokiai spekuliacijai, nes tai gali pakenkti finansiniams Sąjungos interesams. Komisijos vykdoma procedūra užtikrina, kad reglamentas, kuriame nustatomas naujas grąžinamųjų išmokų dydis, galėtų įsigalioti kitą dieną po valdymo komiteto posėdžio ir kad apie tikslų pasiūlytą dydį būtų pranešta tik tuo momentu, kai jokia tą pačią dieną galiojanti paraiška gauti grąžinamąją išmoką nebegali būti pateikiama.

116 Be to, reikia konstatuoti, jog Komisija, atsakydama į raštu jai pateiktą klausimą dėl įprastos praktikos, kuria ji vadovaujasi, pažymėjo, kad jos padaliniai vadovybei pateikia pasiūlymą, susijusį su grąžinamųjų eksporto išmokų dydžiu, paprastai likus tik dviem dienoms iki valdymo komiteto posėdžio ir kad apskritai vadovybės sprendimas priimamas tik likus vienai dienai iki valdymo komiteto posėdžio. Darytina išvada, kad Komisija negalėjo išsiųsti ginčijamo reglamento projekto, kuriame nurodomi siūlomi dydžiai, tuo pat metu su ginčijamo reglamento projektu, nes ji pati dar nebuvo priėmusi sprendimo dėl dydžių, kuriuos ketino pasiūlyti. Net reguliariai nustatydama grąžinamąsias eksporto išmokas Komisija yra teisėtai suinteresuota atsižvelgti į naujausius duomenis, prieinamus iki valdymo komiteto posėdžio dienos. Iš valdymo komitetui pateikto dokumento matyti, kad Komisija atsižvelgė į naujausius duomenis. Šiame dokumente taip pat pateikiama lentelė, susijusi su eksporto licencijomis, išduotomis per 2013 m. liepos 8–14 d. savaitę; tai patvirtina duomenys, kurie buvo atnaujinti likus kelioms dienoms iki valdymo komiteto posėdžio pradžios.

117 Komisijos pasirinkimas savo eksporto išmokų dydžius pasiūlyti tik likus vienai dienai iki valdymo komiteto posėdžio neturi būti kritikuojamas. Beje, ieškovė netvirtino, kad Komisija privalėjo anksčiau priimti sprendimą dėl savo pasiūlymo.

118 Be to, pažymėtina, kad būtų buvę visiškai beprasmiška išsiųsti ginčijamo reglamento projektą nenurodant siūlomų sumų. Iš tikrųjų, ginčijamas reglamentas – tai standartinės formos reglamentas, kuriame buvo atnaujinti tik skaičiai, o valstybės narės buvo iš anksto susipažinusios su ginčijamo reglamento tekstu, išskyrus grąžinamųjų išmokų dydžius.

119 Todėl nustatytas terminas pateikti valdymo komiteto nuomonę buvo proporcingas, o Komisija, vertindama skubos egzistavimą, nepadarė vertinimo klaidos ir nepiktnaudžiavo įgaliojimais.

120 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija nepažeidė Reglamento Nr. 182/2011 3 straipsnio 3 dalies.

(Praleista)

B – *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su procedūriniu pažeidimu ir kompetencijos nebuvimu*
(Praleista)

201 Dėl argumento, kad Komisijos darbo tvarkos taisyklėse formaliai nenumatyta, jog 2004 m. suteiktas perįgaliojimas vis dar galioja 2013 m., net pasikeitus įgaliotiesiems asmenims ir įgaliotojams, reikėtų atkreipti dėmesį į šiuos aspektus.

202 Įgaliojimas arba perįgaliojimas gali būti suteikiamas ne fiziniam asmeniui, bet tam tikrą funkciją atliekančiam asmeniui, t. y. už tam tikrą sritį atsakingam Komisijos nariui arba atitinkamo generalinio direktorato generaliniam direktoriui. Be to, jis lieka galioti net ir tada, kai pasikeičia tam tikrą funkciją atliekantys asmenys.

203 Priešingai, nei teigia ieškovė, nėra būtina Komisijos darbo tvarkos taisyklėse aiškiai numatyti, kad suteiktas perįgaliojimas lieka galioti po to, kai pasikeičia įgaliotieji asmenys arba įgaliotojai. Iš tikrųjų, galimybe suteikti įgaliojimus arba perįgaliojimus siekiama atleisti Komisijos narių kolegiją arba atitinkamą Komisijos narį nuo pareigos priimti sprendimą, kai nėra reikalingas kolegijos arba atitinkamo Komisijos nario įsikišimas. Sprendimu suteikti įgaliojimą arba perįgaliojimą siekiama paskirstyti kompetenciją Komisijoje, o ne išreikšti pasitikėjimą konkrečiu fiziniu asmeniu. Jei konkrečiai nenusprendžiama kitaip, jokie įgaliojimai nesuteikiami *ad personam*. Nagrinėjamu atveju įgaliojimas ir perįgaliojimas suteikti už žemės ūkį ir kaimo plėtrą atsakingam Komisijos nariui ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD generaliniam direktoriui, o ne tam tikriems įvardytiems asmenims.

(Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Tilly-Sabco* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

4. *Doux SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

5. Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė įstodama į procesą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Paskelbta 2016 m. sausio 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.